

Chinna Arayathi Novel Customs And Beliefs Of The People Of The Mountain Araiyaar Ethnic Group

Dr. D. Neeladevi

Assistant Professor, Department of Tamil Studies Holy Cross College (Autonomous), Tiruchirappalli - 620 002

eMail: dneelataamil@gmail.com ORCID: <https://orcid.org/0009-0006-3831-0030>

Received 25/04/2025

Accepted for publication 30/04/2025

Published 01/05/2025

Abstract

The Tribal People Are The Witnesses To The Many Hierarchical Developments .That Have Occurred In The Ancient Social Culture Of Mankind. Literatures Are The Fields That Record Human Life. The Lifestyles Of The Tribal People Have Been Recorded As Documents In The Form Of Fiction Literature, One Of The Literary Forms Of Fiction. By Studying Them, It Is Possible To Know The Ancient Social Development Of The Tamil Nation. Studies On The Tribes Recorded In Literature Are Scarce In The Context Of Tamil Studies. This Study Aims To Shed Light On The Lives Of The Tribal People Featured In The Tamil Ethnographic Novel.

Beliefs And Customs Emerged .At The Time Of The Emergence, Of The Human Race. They Are Intertwined In Human Life And Whatever Action A Human Being Takes, All Those Actions Have The Character Of Expressing The Customs Of The Ethnic Groups To Which He Belongs.

Keywords: Tribal People, Ancient Social Culture, Mankind. Literatures, Chinna Arayathi Noval

சின்ன அரயத்தி புதினத்தில்; மலை அரையர் இனக்குழு மக்களின் பழக்க வழக்கங்கள் மற்றும் நம்பிக்கைகள்

முனைவர் து.நீலாதேவி

உதவிப்பேராசிரியர் தமிழாய்வுத்துறை, புனித சிலுவை தன்னாட்சிக் கல்லூரி திருச்சிராப்பள்ளி-620 002

eMail: dneelataamil@gmail.com ORCID: <https://orcid.org/0009-0006-3831-0030>

கட்டுரைச் சுருக்கம்:

மனித குலத்தின் தொல் சமூகப் பண்பாட்டில் ஏற்பட்ட பல படிநிலை வளர்ச்சிகளை அறிவதற்குச் சாட்சியாகத் திகழ்பவர்கள் பழங்குடி மக்களே. இலக்கியங்கள் மனித வாழ்க்கையைப் பதிவு செய்யும் களங்களாக உள்ளன. புனைகதை இலக்கிய வடிவங்களுள் ஒன்றான புதின இலக்கிய வடிவத்தில் பழங்குடி மக்களின் வாழ்வுமுறைகள் ஆவணங்களாகப் பதிவாகியுள்ளன. அவற்றை ஆய்வு செய்வதன் வழியாகத் தமிழினத்தின் தொன்மைச் சமூக வளர்ச்சியினை அறிய இயலும். இலக்கியங்களில் பதிவாகியுள்ள பழங்குடியினர் குறித்த ஆய்வுகள் தமிழாய்வுச் சூழலில் குறைவு. இவ் ஆய்வு, தமிழ் இனவரையியல் புதினத்தில் இடம்பெற்றுள்ள பழங்குடி மக்களின் வாழ்வியலைப் புலப்படுத்தும் வகையில் அமைகின்றது.

மானுட இனம் தோன்றிய காலத்திலேயே நம்பிக்கைகளும் பழக்க வழக்கங்களும் தோன்றின. அவை மானுட வாழ்வில் இரண்டறக் கலந்து மனிதன் எச்செயலைச் செய்தாலும் அச்செயல்கள் அனைத்தும் அவன் சார்ந்துள்ள இனக்குழுக்களின் பழக்க வழக்கங்களை வெளிப்படுத்தும் தன்மை பெற்றதாக அமைந்துள்ளன.

திறவுச்சொற்கள்: பழங்குடி மக்கள், பண்டைய சமூகப் பண்பாடு, மனிதகுலம். இலக்கியம், சின்ன அரயத்தி நாவல்

முன்னுரை

மனிதன் வாழ்க்கை நம்பிக்கையின் அடிப்படையிலேயே அமைகின்றது. அடிமனத்தின் ஆழ் விளைவாக நம்பிக்கைகள் தோன்றுகின்றன. மனிதன் தன் பிறப்பு முதல் இறப்பு வரை பலவிதமான நம்பிக்கைகளைக் கொண்டு வாழ்கின்றான்.

ஒரு சமூக இனக்குழுவில் நம்பிக்கைகள் என்பவை பின்னிப் பிணைந்திருப்பவை. பழக்க வழக்கங்களும் நம்பிக்கைகளும் சமுதாயத் தேவைகளின் அடிப்படையில் பிறக்கின்றன. சில நம்பிக்கைகளுக்கு அறிவியல் ஆதாரமாகவும் சில நம்பிக்கைகளுக்கு தத்துவமே ஆதாரமாகவும் இருந்து வருகின்றன. நம்பிக்கைகளை வழி வழியாக மக்கள் தம் வாழ்வில் நம்பி வருகிறார்கள். இந்த நம்பிக்கைகள் நம் முன்னோர்களால் வற்புறுத்தப்பட்டு வந்தவையாகும். இதனால் காலங்காலமாக ஒரு தலைமுறையினரிடமிருந்து மற்றொரு தலைமுறையினருக்குப் பரவி வருகின்றன.

உணவு பழக்க முறை:

கொச்சுராமன் கஞ்சிப்புரைக்குள் நுழைந்து வரவாணத்தில் தொங்கவிட்டிருந்து மூங்கில் குழாயை எடுத்தான்.

அதிலிருந்து காய்ந்த பனம்பஞ்சையும் ஒரு துண்டு வார்ப்பு
இரும்பையும் எடுத்தான். அடுப்பில் கிடந்த கரிக்கட்டகளை
ஊதிச் சாம்பலை நீக்கவிட்டு இரண்டையும் சேர்த: வைத்தான்.
அருகிலிருந்து உருண்டைக் கருங்கல்லைத் துடைத்தான்.
கையில் தைத்து கசக்கிச் சூடுபடுத்திய பனம்பஞ்சை
கரிக்கட்டைகளுக்கிடையே வைத்தான். பஞ்சோடு சேர்த்துப்
பிடித்த இரும்புத்துண்டை கருங்கல்லில் பலமாக உரசினான்.
பறந்து விழுந்த தீப்பொறிகள் பஞ்சில் படர்ந்தன. அதை
மெதுவாக ஊதி தீப்பிடிக்க வைத்தான். அப்போது இரண்டு
மூங்கில் குழாய்கள் நிறைய தண்ணீருடன் வந்த
குஞ்ஞாதிச்சன் பழைய மண் கலயத்தில் ஒரு பிடி
அரிசியைக் கழுவிப்போட்டு அடுப்பில் வைத்தான்.¹

கொச்சுராமன் தீயை மூட்டி பன்றியைச் சுட்டான். கத்தியால் தோலைச் சுரண்டி வெட்டிப்பிளந்து துண்டுகளாக்கினான். மூதாதையர்களுக்கு நேர்ச்சையாக கருத்தும் ஈரலும் ஒரு பங்கு உறவினர்களுக்கு நல்லதுண்டுகளாப் பார்த்து அடுப்பின் மீது மூங்கில் தட்டில் பரப்பி வைத்தான்.

“உப்புப் புரட்டிய இறைச்சித் துண்டுகளை ஈற்றில்
கோர்த்துத் தீயிலிட்டான் இறைச்சி கருகிய வாசம்.
இரண்டு பேருடைய நாசிகளும் விரிந்தன. வாயில்

நீருறியது. ஒரு துண்டை சூட்டுடன் கடித்திழத்த
படியே மனைவியைப் பார்த்தான். தீ படர்ந்தெரியும்
போது அவளது கண்களில் நல்ல பிரகாசம்.
உலர்ந்த உப்புகண்டத்தில் குட்டுப்பாளையிலிட்டு
சிரட்டையால் அதன் வாயை மூடிக் கட்டினான்.
ஆசையாக இருக்கும் போது ஒன்றை எடுத்து
அடுப்பிலிட்டு சூடாக்கிக் கடித்துத் தின்னலாம்.
நீரிலிட்டு குளிரவைத்து குழம்பு வைக்கலாம்” 2

இவ்வாறு பாதுகாத்து கொள்வர்கள்.

உழவு முறை:

உழத் துவங்கிய நாளில் விதை நெல்லை ஜெபித்து வருதுபக்குவப்படுத்துதிய விளை நிலத்தில் தகுந்த வித்தைப் பாவியது இடயாதிதான் தானிய தேவனை. சூரிய சந்திராதிகளை மனதில் வருத்தி கிழக்குப் பக்கமாகப் பார்த்துப் பார்த்துத் திரும்பி நின்றபடி ஒரு பிடி கதிர்களைப் பிடித்தான் அறுத்தெடுக்கும் குற்றத்தைப் பொறுத்தருளச் சொல்லி பிராத்தனையுடன் ஒவ்வொரு பிடியாக அறுத்துக் கற்றையாகக்க கட்டினார். மீதியை வாரிகளிடம் அறுக்க சொல்லி விட்டான்.

வெள்ளப்பட்டு மொழியல் ஒன்று இரண்டும் பொது
தெற்கு வடக்காக மூங்கில் நாட்டி வேறுபடுத்திய
ஒருபகுதி எட்டும் பத்துமாக விரிந்து நிற்கும்
நெல் சீக்கிரமே படர்ந்தோறு3

இப்பகுதியில் விளைவது தான் சோறு. ஓங்கி வளரும் நெல்லினிடையில் மர வள்ளியத் துவளையும் இடையிடையே சோளமும் கேழ்வரகும் விதைக்கப்பட்டிருந்தன. கல்லிலும் மரக்குற்றியிலுமெல்லாம் பீச்சிலும் பயறும். அறுவடை முடிந்தால் எல்லாம் சீக்கிரமாகவே வளர்ந்து விடும். கீழே பூண்டன் உழவுக்கு தயாராக நிற்கும் பத்துப் பதினாறு ஆண்டளும் பெண்களும் எல்லோருடைய தலைகளிலும் வட்டத் தலைப்பாகை. புளைத் தொப்பி பெண்கள் வால் கொண்டையிட்ட தலையில் துணியும் கட்டி கையில் மண் வெட்டியுடன் தயாராக நின்று அனைவரும் புது வீரியத்துடன் முன்னேறி உழவுத் துவங்கினார்கள். விதையை மூடுமளவுக்கு மட்டும் தான் மண் கிளிளக்க வேண்டும். இவர்களின் முக்கிய உழவு முறையாக மிளகு கருதப்படுகிறது.

வெடி மருந்து தயாரித்தல்:

வெடி மருந்து இழத்து தயார் செய்ய வேண்டும். தோலை நீக்கி நிழலில் உலா வைத்த கைவன் கோல் எரித்த கரி கெட்டியாகக் கலக்கிய வெடி உப்பிலிட்டு வற்ற வைத்து நெடும் பாளையில் வைக்கப்பட்டிருந்தது. சுண்ணாம்பு கலந்த நீரும் எட்கால் பூச்சி படமும் மர உரலும் பூணில்லாத உலக்கைகளும் உடல் வலுவுள்ள இரண்டு பேர் இடிப்பதற்குத் தயாராகி

இடுப்பில் வட்டக் கச்சைகளுடன் களமிறங்கினார்கள். கிழக்குப் புறமாக திரும்பி நின்று உலக்கையை வாங்கி இரண்டு மூன்று தடைவ இடித்தான். தொடர்ந்து கச்சைக் கட்டியவர்கள் இடிதக்கத் துவங்கினார்கள். கண்டா அடையிடையே சுண்ணாம்பு நீரைத் தெளித்து இளக்கி விட்டிக் கொண்டிருந்தான். கரி சூடு மாறிவிடாமல் தொடர்ந்து இடிக்க வேண்டும். கடைசியில் எட்டுக் காலிப் படத்தைச் சேர்த்து இடித்து கட்டையும் பரலுமாக ஆக்கினார்கள். வீரியத்தைப் பரிசோதிப்பதற்காக கட்டையை எறித்தார்கள். நாட்டுத் துப்பாக்கியில் பரல்களை நிறைத்து கருவிட்டு ஏதாவது மரத்தைப் பார்த்து சுட்டுப் பார்த்தார்கள். மரத்தில் எந்த அளவுக்கு அது ஆழமாகப் பாய்ந்திருக்கிறது என்பதைப் பரிசோதித்தார்கள்.

வேட்டையாடுதல்:

வேட்டையாடுவதற்கு ஒரு வாரமாவது காட்டிலும் மேட்டிலும் திரிய வேண்டும். அதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டன. அரிசி இலுப்பை உப்பு இலுப்பை மிளகு கத்தி போன்றவற்றை மூட்டையாக வைத்து ஒதுக்கிக் கட்டிய அக்குள் மாராப்புகள் புறப்படும் நேரத்தில் அனைவரும் மாராப்பைத் தோளில் தூக்கிக் கொண்டு வரிக்கமாலுக்கு வந்தார்கள்.

துப்பாக்கியைக் கையாள்வதில் குஞ்ஞாதிக்கன் மிகவும் திறமையானவன் மட்டுமல்ல வாரிசுரிமை அவனுக்குத்தான். இட்டியாதி தட்டிலிருந்து நிரப்பிய துப்பாக்கியை எடுத்து மந்திரம் சொல்லி காஞ்சியில் ஊதினான் பிறகு மகனிடம் கொடுத்து விட்டுச் சொன்னான்.

இறைவற்ற வழியில் கவனமா இருந்துகணும்

காவல் தெய்வங்க வேட்டையைக் கொண்டு

வரும்போது தோள்பட்டைக் குறவஞ்சி அடிக்கணும்” 4

எரசைச் சாண் குழலுடனான துப்பாக்கி குஞ்ஞாதிக்கனின் உயரத்திலிருந்து கொச்சுராமனுக்கு கொஞ்சம் சிறிது கைக்கு அடக்கமாக இருந்தது. மற்றவர்களின் துப்பாக்கிகளையும் மந்திரம் சொல்லி கொடுத்து விட்டு ஒவ்வொருவருக்கும் அறிவுரை சொன்னான் மாராப்பு தலையில் பாளைத் தொப்பி இடுப்பில் கச்சை தோளில் துப்பாக்கி சின்னன் சங்கு உனும் வேட்டை நாய்களும் உதவிக்கு சென்றார்கள்

இறைச்சிக்குப் போனவன் விறைச்சிச்

செத்தான் ஊட்டுல இருந்தவை கொதிச்சுச்

செத்தான் தெரியுமாடா குட்டிப்புள்ளே

உங்கப்பன் பன்னியைக் கொன்னு

தோள்லே தூக்கிட்டு வருவா” 5

என்று குழந்தையிடம் கூறினார்கள்.

மறைவிடம் கட்டி காவலிலிருந்தும் நாய்களுடன் சென்று காட்டைக் கலைத்ததும் தளர்ந்து போனது அவர்கள் ஒரு காட்டாற்றின் கரையில் அங்குமிங்குமான ஒளிந்திருந்தார்கள். நாய்கள் வழி மறித்து அடித்துக் கொன்ற கூரனின் இறைச்சியை உப்பும் வற்றல் மிளகும் சேர்த்து பச்சை மூங்கில் திணித்து வாய்ப்பகுதியில் இலைகளைக் குத்தி

நிறைத்து எரியும் தீயில் புதைத்து வைத்தார்கள். மூங்கில் கருக வேண்டும். நீரின் அச்சம் வற்றில் பக்குவமான இறைச்சி கிடைக்கும்.

மாக்குடில் கட்டுதல்:

கீறிக்காய வைத்து சுருயாகக் கட்டிய மூங்கில் பிரம்புக் கொடிகளுடன் குஞ்ஞாதிக்கன் வெளியே வந்தான். மரத்தில் சேர்த்துக் கட்டிய கல் மூங்கில் ஏணியின் பிடிகளை கத்தியின் பிடியால் தட்டிப் பார்த்து விட்டு அவன் ஏறினான். யானை எவ்வளவு தான் முயற்சி செய்து பார்த்தாலும் எட்டாத உயரம் மருத நிரத்தின் கிளைகளை வெட்டியெறிந்து பலமான மூங்கில் கட்டிய தாங்கல்களும் இழைகளும் சிதைத் தீறிய இளம் மூங்கிலால் கட்டும் மறைவும். ஆள் உயரமுள்ள நீண்டு வளர்ந்திருக்கும் போதப் புல்லைக் கீறியெடுத்து சிறு கட்டுகளாகச் சேர்த்துக்கிய அடுக்கி இரண்டு மூன்று பேர்கள் படுத்துக் கொள்ளும் அளவிலான பாண் தடுப்பை ஒட்டி ஒரு ஆள் வசதியாக நின்று புழங்குவதற்கான தட்டு. அதன் ஒரு ஓரத்தில் கையில் எடுக்குமளவிலான கற்களும் உள்ளன.

காய்ந்த குலைந்த கட்டுகளை மீண்டும் முறுக்கிக்

கட்டி சீவிப் பக்குவப்படுத்திய மூங்கில்

குச்சால் கவண் செய்து அதன் வளையத்தை

வலது கைக் குழாயில் வைத்தனர் நடுவில்

கல்லை வைத்து மறு தலைப்பையும் சேர்த்துப்

பிடித்து ஏறி வாங்கும் யானையும் பன்றியையும்

எலும்பு உடைகிற சுகத்தை அனுபவிக்க

முடியும்” 6

இவ்வாறு குடிலை கட்டி பாதுகாத்தனர்.

சடங்கு முறைகள்:

உலர்ந்த ஈற்றில் துண்டுகளைக் கீறி ஒரு முனையைக் கூர்மையாக்கி மற்றொரு முனையில் பழந்துணியைச் சுற்றி கோல்திரி கைத்திரி தீப்பந்தம் செய்ய வேண்டியது ஆதாவது மிச்சமிருக்கிறதா என்று பார்த்தான். சடங்குகளைச் செய்யும் ஈச்சரன் கோபாலன் ஒவ்வொரு மூர்த்திகளுக்கும் தனியாகத் தண்டுகளை மினுக்கினான். கரும்பச்சை நிறமான எழுகின் கம்பை ஒரு முழம் நீளத்தில் முறித்து இரண்டு முனைகளிலும் தோல் சீவி கரியும் மஞ்சளும் புரட்டினால் நீச மூர்த்தியாகிய மறுதாவுக்கு நடுவே தோல் களைந்து மஞ்சள் பூசியார்கள் சாத்தனுக்கு எழிலம் பாலயின் உச்சியிலும் நடுவிலும் இரண்டு முனைகளிலும் மஞ்சள் சுண்ணாம்பு கலந்து பூசி சிவப்பாக்கியது.

பச்சரிசியை தவிட்டுடன் குழைத்து நீளமாக

உருட்டி அலையில் பொதித்துச் சுட்டெடுத்த

பதார்த்தங்கள் அப்பம்இ அவல்இ பொரி வரகுப்

பொடி பழம் நுனியிலை வைட்டிய இலைய இப்படியாக

பல பொருட்களை கொண்டு செய்தன” 7

இவ்வாறு பல சடங்குகளை செய்தன.

சடங்குகளை நிறைவேற்றும் இட்டியாதியும் உதவியாளன் ஈச்சரனும் குளித்துவிட்டு புறப்படத் தயாராக வந்தார்கள். தோட்டத்திலுள்ள சில மரங்களின் கீழ் தான் எல்லா மூர்த்திகளும் இருந்தார்கள். கர்மிஇ புத்தாடையை தார் பாய்ச்சி ஏத்தாப்பு கட்டி வெற்றுடலை மறைத்துவிட்டுப் பிரம்பை கையிலெடுத்தான்.

முதல் சடங்கு மறுதாவுக்கு ஒரு ஆஞ்சிலி மரத்தினடியில் இருந்தாள் அவள் துடைத்து சுத்தப்படுத்திஇ எழுகின் கம்புகளும் ஏழியலம்பாலைக் கம்புகளும் நாட்டிய சிறு பந்தலில் குருந்தோலை செம்பருத்திப்பூ போன்ற அலங்காரங்கள் கர்மி பணிவுடன் விளக்கேற்றினான். ஏழிலம் தண்டை ஆஞ்சியில் சாய்த்து வைத்தான். தீப்பந்தங்கள் வரிசையாக எரிந்து கொண்டிருந்தன. நுனியிலையின் அப்பம்இ பதார்த்தம்இ வரகுப்பொடிஇ பொரிஇ கைத்தரிஇ கோல்திரி இலைக் குமிழில் கள்ளும் சாராயமும் வெற்றிலை பாக்கு நெவேத்தியங்கள் வைக்கப்பட்டன. தர்ப்பையும் புல்லால் புனித நீர் தெளிக்கப்பட்டது.

பல நிமிடம் நீண்ட தியானம் முட்டையிடாத கன்னிக கொழியின் அலகுகளையும் கால்களையும் நனைத்த ஒருவன் அதை கர்மியின் கையில் கொடுத்தான். கோழியின் வாயில் அவன் நெல்லையும் அரிசியையும் திணித்தான். சிறகுகளையும் கால்களையும் சேர்த்துப் பிடித்தபடியே அவன் முன்னால் நகர்ந்தான். துணைக் கர்மி கோழியின் தலையை அறுத்து இலையில் வைத்தான். குடு இரத்தல் நெவேத்தியங்களிலும் விளக்குகளிலும் சிதறி விழுந்தது கோழியை வடக்குப் பக்கம் போட்டான்.

தெய்வ வழிபாடு:

தர்புரான்களுக்கு பூழை செய்வதற்காக மறுதா பயங்கிரி மட்டுமல்ல. பெண் விரோதியும் கூட அவளுக்கு நெவேத்தியம் செய்ய எதையும் வீட்டுக்கும் கொண்டுபோகவோ பெண்கள் தொடவோ கூடாது.

முண்டனும் கோபாலனும் காட்டுக் கற்களால் அடுப்புக் கூட்டினார்கள். பச்சரிசியை வேக வைத்ததார்கள். கோழியை சுத்தம் செய்து வேக வைப்பதற்கான வேலையைத் துவங்கினார்கள்.

புளியாம்புள்ளிக்கு அவலும் பழமும் சர்க்கரைமெல்லாம் வேண்டும். கூடவே கணபதியாருக்கும் வைக்க வேண்டும். புளியாம்புள்ளி கம்புரானுக்கு சேவல் கோழியின் இரத்தம் போதும். இறைச்சி வேண்டாம். குடும்பக்காரர்களுக்கும் உறவினர்களுமெல்லாம் வழிபாடாக நேர்ந்த கோழிகள் தலையற்றுக் கிடந்து துடித்தன. கோழியின் உடல் பகுதி அவரவர்களுக்கு பெண்கள் பக்கத்தில் வந்தமர்வதிலுலோ நெவேத்தியம் உண்பதிலோ தம்புரானுக்கு விரோதமில்லை. சாத்தானுக்கு கள்ளு பட்டைச்சாராயம்இ வரகுப்பொடிஇ வெற்றிலை பாக்குஇ இரத்தமும் இறைச்சியும் பெரியவருக்குத் தேவையில்லை. நெவேத்தியம் முழுவதுமே அங்கே கூடியிருப்பவர்களுக்கு கண்டாகர்கணனுக்கு ஒரு கோழி மட்டும் போதும் சாராயமும் பற்றியெரியும் தீப்பந்தத்தில்

கௌளிப் பொடி எறிந்த வெளிச்சமும் திரும்பவும் மறுதாவின்முன் கோழி இறைச்சியும் பச்சரிசிச் சோறு கூடவே கள்ளும் சாராயங்கள் ஆண்கள் அனைவரும் பங்குபோட்டுத் தின்றார்கள். எல்லாம் முடிந்த பிறகு உதவி கர்மிஇ முக்கண் தேங்காயை உடைத்து இளநீரை இரண்டாகப் பகிர்ந்து வைத்தான். கர்மிஇ துளசியிலையைக் கிள்ளிப்போட்டு நல் நேரத்தை தெரிந்து கொள்வதற்காக ராசி பார்த்தான்.

இதெல்லாம் சமயச் சடங்கு இல்லை. சிலர் செய்து கொண்டிருப்பவை மட்டும் தான். எல்லாவற்றையும் பார்த்தும் பங்கு வகிர்த்தும் சோர்ந்துபோன கொச்சுராமன் விலகி நின்று கொண்டிருக்கும் குஞ்ஞாதிச்சனிடம் ரகசியமாகக் கேட்டா ‘அப்பன் மட்டும் சண்டையைப் போட்டும் நான் எல்லாத்தையும் அள்ளியெடுத்து சாக்கடையிலே வீசிடுறேன்.”

பத்தாம் உதயத்தின் போது ‘நீரருத்தல்’ எனும் பெயரில் வந்து சேரும் உறவினர்களுக்கெல்லாம் சாப்பிடவும் குடிக்கவும் படுக்கவும் இடம் கொடுக்க வேண்டும். அவர்கள் தாராளமாக உண்டு. உறங்கி மகிழ்ச்சியுடன் திரும்பிப் போவார்கள் குடிலில் உள்ளவர்களுக்கு மூர்த்தியின் அனுக்கிரகம் அடுத்த வருடமும் இது போலவே நடக்க வேண்டுமென்று எல்லோரும் சொல்வார்கள். இப்படியாக எத்தனை வருடங்கள் ஓடிவிட்டன என்று கூறிக் கொண்டார்கள்.

கள்ளண்ணுதல்:

கொச்சு ராமன் வைத்தியம் செய்வதால் சில நேரங்களில் அவனால் விவசாயம் செய்ய முடியாது அந்த சமயத்தில் வந்து தொல்லை செய்வார்கள் மருந்துகள் தெரியும் என்னும் வி'யத்தை மலையடிவாரக் கிராமத்திலுள்ளவர்கள் அனைவரும் நன்றாகத் தெரிந்து வைத்திருந்தார்கள். அது மட்டுமல்ல பிரதிபலனாக எது கொடுத்தாலும் வாங்க மாட்டான் கல்லுவாதுக்கல் சாண்டியின் மகன். நாடன் பன்றி இறைச்சி தின்றிருக்கின்றான். அது ஜீரணமாகாமல் வாந்தியும் பேதியும் வந்தது சாண்டி கொச்சு ராமனைத் தேடியலைந்தான்.

கொச்சு ராமனுக்கு ஒரு கொப்பை நயம் கள்ளு வேண்டுமென்பதில் கொச்சுராமனுக்கு நிர்ப்பந்தமிருந்தது. கள்ளுக் கடைக்குப் போகமாட்டான் மணமில்லையென்பதால் தான் கள்ளு கிலிடப்பதற்கான வழியை இப்படி கண்டு பிடித்திருந்தால் கள்ளு இறக்கும் குஞ்ஞிக் குஞ்ஞை அவன் கூட்டு பிடித்துக் கொண்டான். அவனுக்கு உதவியாக இரண்டோ மூன்றோ பனைகளில் ஏறியிறங்குவான். குலை கட்டவும் பானை சீவவும் என்று அவனுடன் நடந்து இதையும் கற்றுக் கொண்டான். புனங்குலையின் கருத்துகள் ஒவ்வொன்றையும் கவனமாகப் பிடித்து திருப்பி இரண்டு கைகளையும் சேர்த்துப் பிசைந்து கொண்டிருந்தான்.

சாண்டியின் கொச்சுராமன் மருந்துகளை கொடுத்தான் கண்ணன் வாழையிலையில் பொதிஞ்சு அடுப்புக்குள்ள கனல் சாப்பல்லே மூடி வைக்கணும் கொஞ்ச நேரத்திலே இலை வாடிடும். ஆதை எடுத்து எலையிலிருக்கற தண்ணீரோடு சேத்து

மருந்த அரைச்சு இந்துப்பு கலந்து
நாக்குலே தேச்சுச் கூடு மாறிடம் தாகம்
அதிகமா இருந்தா சூடான கஞ்சித் தண்ணி
கொஞ்சம் குடுக்கலாம்” 7

சாண்டி வைத்தியனை உள்ளே அழைத்தாள் குழைய வேக வைத்த மரச்சீனிக் கிழங்கு உலர வைத்த இறைச்சி ஒரு குப்பியில் சாராயம் கொச்சு ராமன் சந்தேகமாகக் கேட்டான் இது இறைச்சி தான் என்று கேட்டான் மாடு நல்ல ஒண்ணா நம்பர் சாதனம் கொச்சு ராமனுக்கு குடல் வெளியே வந்துவிடும் போல் குமட்டியது. ஆனால் அவன் வெளியே இறக்கினான். கோமாமிசம் மலை அரயனுக்குக் கூடாது. இது சமைக்கும் வீட்டிலிருந்து தண்ணீர் கூட அவர்கள் குடிக்க கூடாது. அதுதான் அவர்களின் பாரம்பரியமாகும்.

தொகுப்புரை:

மானுட இனக்குழு மக்கள் சேர்ந்து வாழும் பொழுது அவர்களுள் விரும்பத்தக்க நிலையில் ஒரு நல்ல இசைவு அமையுமானால் அங்கே பண்பாட்டைக் காண இயலும். இவ்வாறு இசைந்து ஒழுதுதலைப் பண்பாடு' எனலாம். பண்பாட்டு அடையாளங்களுள் முதன்மையானதாகச் சடங்குகள் கருதப்படுகின்றன. மனிதனது சிந்தனைத்திறம் வளர வளர இவ்வாழ்க்கை நிலை உயர உயர நாகரிகமும் தோன்றிப் பெருகிவரும் சூழலில் சடங்குகளும் பெருகின. சடங்குகள் மரபு வழிப்பட்டவை. மனிதனோடும் இனக்குழுவோடும் தொடர்புடையன. இச்சடங்குகள் அனைத்துத் தரப்பு மக்களிடமும் உள்ளன. இனக்குழு மக்களிடம் இவை வாழ்வாதாரமாக உள்ளன.

சான்றொண் விளக்கம்

1. நாராயணன் சின்ன அரயத்தி. ப.28
2. நாராயணன் சின்ன அரயத்தி. ப.35
3. நாராயணன் சின்ன அரயத்தி. ப.45
4. நாராயணன் சின்ன அரயத்தி. ப.48
5. நாராயணன் சின்ன அரயத்தி. ப.52
6. நாராயணன் சின்ன அரயத்தி. ப.68
7. நாராயணன் சின்ன அரயத்தி. ப.72

பார்வை நூல்கள்:

1. நாராயணன், and குளச்சல் மு.யூசப். சின்ன அரயத்தி. காலச்சுவடு பதிப்பகம், கே.பி.சாலை நாகர்கோவில், டிசம்பர் 2010.
2. அல்போன்சா, எஸ். மலைவேடர்களின் நம்பிக்கைகள். பதிப்புத்துறை, மதுரைகாமராசர் பல்கலைக் கழகம், மதுரை, 1985.
3. அறவாணன், க.ப. தமிழ் மக்கள் வரலாறு. தமிழ்க்கோட்டம், சென்னை, 2005.
4. அறிவுடை நம்பி, சே.க. பண்டைய தமிழரும் இன்றைய. செந்தமிழ்ப் பதிப்பகம், மேட்டுவலசு, 2001.

References:

1. Narayanan, and Kulachal M. Yusuf. *Chinna Arayaththi*. Kalachuvadu Pathippagam, K.P. Salai Nagarkoil, Dec. 2010.
2. Alphonsa, S. *Malaivedargalin Nambikkaigal*. Pathipputhurai, Maduraikamarajar Palkalaik Kazhagam, Madurai, 1985.
3. Aravanan, K.P. *Tamil Makkal Varalaru*. Tamizhkkottam, Chennai, 2005.
4. Arivudai Nambi, Se.K. *Pandaiya Tamizharum Indrayaiya*. Senthamizh Pathippagam, Mettuvallasu, 2001.

Copyright (c) 2025 Author

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution 4.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).